

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

zo 14. októbra 2021 *

„Žaloba o neplatnosť – Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – On-line predaj – Rozhodnutie o začatí vyšetrovania – Územná pôsobnosť vyšetrovania – Vylúčenie Talianska – Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou – Prípravný akt – Neprípustnosť“

Vo veci T-19/21,

Amazon.com, Inc., so sídlom vo Wilmingtone, Delaware (Spojené štáty),

Amazon Services Europe Sàrl, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko),

Amazon EU Sàrl, so sídlom v Luxemburgu,

Amazon Europe Core Sàrl, so sídlom v Luxemburgu,

v zastúpení: A. Komninos a G. Tantulli, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Ernst, T. Franchoo, G. Meessen a C. Sjödin, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie C(2020) 7692 final z 10. novembra 2020 o začatí konania podľa článku 102 ZFEÚ vo veci AT.40703 Amazon – Buy Box,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia M. Jaeger a N. Póltorak (spravodajkyňa),

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: angličtina.

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyne, spoločnosti Amazon.com, Inc., Amazon Services Europe Sàrl, Amazon EU Sàrl a Amazon Europe Core Sàrl (ďalej spoločne len „Amazon“), sú súčasťou podniku Amazon. Amazon pôsobí predovšetkým na internete a vykonáva najmä činnosti maloobchodného on-line predaja a poskytovania rôznych on-line služieb.
- 2 Dňa 10. novembra 2020 Európska komisia prijala rozhodnutie C(2020) 7692 final o začatí konania vo veci AT.40703 Amazon – Buy Box (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 3 Podľa názoru Komisie by niektoré obchodné praktiky spoločnosti Amazon mohli umelo zvýhodňovať jej vlastné ponuky maloobchodného predaja a ponuky predajcov v rámci jej internetového obchodu, ktorí využívajú logistické a dodacie služby spoločnosti Amazon.
- 4 Komisia sa domnievala, že ak by sa predmetná prax preukázala, mohla by byť v rozpore s článkom 102 ZFEÚ.
- 5 V napadnutom rozhodnutí Komisia tvrdila, že vyšetrovanie sa bude vzťahovať na celý Európsky hospodársky priestor (EHP), s výnimkou Talianska, čo v tlačovej správe, ktorá sprevádzala prijatie uvedeného rozhodnutia, odôvodnila skutočnosťou, že taliansky orgán hospodárskej súťaže začal v apríli 2019 vyšetrovať čiastočne podobné problémy, pričom sa sústredil na taliansky trh.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 6 Amazon návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. januára 2021 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 7 Samostatným podaním doručeným 19. januára 2021 podala Amazon návrh na prejednanie veci v skrátanom súdnom konaní podľa článku 152 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Rozhodnutím z 11. februára 2021 Všeobecný súd rozhodol, že tomuto návrhu nevyhovie.
- 8 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. marca 2021 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 130 rokovacieho poriadku. Amazon predložila svoje pripomienky k tejto námietke 14. mája 2021.
- 9 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 21. a 22. apríla 2021 Talianska republika a Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Úrad na ochranu hospodárskej súťaže a trhu, Taliansko) podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov Komisie.
- 10 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 21. apríla 2021, Chamber of Commerce of the United States of America (Obchodná komora Spojených štátov amerických) a Computer & Communications Industry Association podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov spoločnosti Amazon.

- 11 Amazon v žalobe navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - čiastočne zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom vylučuje Taliansko z územnej pôsobnosti vyšetovania,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 12 V námietke neprípustnosti Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zamietol žalobu ako neprípustnú,
 - uložil spoločnosti Amazon povinnosť nahradiť trovy konania.
- 13 Amazon vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol námietku neprípustnosti.

Právny stav

- 14 Na podporu námietky neprípustnosti Komisia uvádza tri dôvody neprípustnosti založené po prvé na neexistencii aktu, ktorý by mohol byť predmetom žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, po druhé na neexistencii záujmu spoločnosti Amazon na konaní a po tretie na nemožnosti Všeobecného súdu čiastočne zrušiť napadnuté rozhodnutie a uložiť Komisii povinnosť zmeniť zemepisný rozsah vyšetovania, ktoré začala.
- 15 Žalobkyne sa najmä domnievajú, že osobitné okolnosti prejednávanej veci priznávajú napadnutému rozhodnutiu povahu napadnuteľného aktu.
- 16 Podľa článku 130 ods. 1 a 7 rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže, ak to žalovaný žiada, rozhodnúť o neprípustnosti alebo nepríslušnosti pred prejednaním veci samej. Keďže v prejednávanej veci Komisia požiadala, aby sa rozhodlo o neprípustnosti, a Všeobecný súd sa považuje za dostatočne oboznámený s touto vecou na základe písomností v spise, rozhodne bez ďalšieho konania.
- 17 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že za napadnuteľné akty v zmysle článku 263 ZFEÚ sa považujú všetky opatrenia prijímané inštitúciami Únie bez ohľadu na ich formu, ktoré majú vyvolávať záväzné právne účinky. Tieto záväzné právne účinky aktu treba posudzovať s ohľadom na podstatu tohto aktu a s ohľadom na objektívne kritériá, akým je obsah tohto aktu, prípadne zohľadniť okolnosti, za akých bol tento akt prijatý, a zároveň zohľadniť právomoci inštitúcie, ktorá je jeho autorom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. februára 2014, Maďarsko/Komisia, C-31/13 P, EU:C:2014:70, body 54 a 55 a citovanú judikatúru, a z 25. októbra 2017, Rumunsko/Komisia, C-599/15 P, EU:C:2017:801, body 47 a 48).
- 18 Preto žalobu o neplatnosť možno v zásade podať len voči opatreniu, ktorým dotknutá inštitúcia na záver určitého správneho konania konečným spôsobom určuje svoj postoj. Naopak, za napadnuteľné akty nemožno označiť najmä dočasné akty, ktorých účelom je pripraviť konečné rozhodnutie (rozsudok z 19. januára 2017, Komisia/Total a Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, bod 37).

- 19 V tomto kontexte platí, že hoci opatrenia výlučne prípravnej povahy ako také nie sú napadnuteľné žalobou o neplatnosť, ich prípadnú protiprávnosť je možné uviesť na podporu žaloby podanej proti konečnému aktu, na prípravu ktorého slúžili, čo zaručuje účinnú a úplnú súdnu ochranu (rozsudok z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, bod 12).
- 20 Účinky a právna povaha napadnutého rozhodnutia prijatého v súlade s článkom 2 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), zmeneného nariadením Komisie (EÚ) 2015/1348 z 3. augusta 2015 (Ú. v. EÚ L 208, 2015, s. 3), sa musia posudzovať s ohľadom na účel takéhoto rozhodnutia v rámci konania, ktoré vedie k rozhodnutiu podľa kapitoly III nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 et 102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/00, s. 205), zmeneného nariadením Rady (ES) č. 487/2009 z 25. mája 2009 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 zmluvy na určité kategórie dohôd a zosúladených postupov v odvetví leteckej dopravy (Ú. v. EÚ L 148, 2009, s. 1) (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, bod 13).
- 21 Toto konanie bolo upravené tak, aby umožnilo dotknutým podnikom vyjadriť sa a poskytnúť Komisii čo najúplnejšie informácie predtým, než prijme rozhodnutie zasahujúce do ich záujmov. Jeho cieľom je teda vytvoriť procesné záruky v prospech týchto podnikov a, ako vyplýva z článku 10 nariadenia č. 773/2004, zakotviť ich právo byť vypočuté Komisiou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, bod 14).
- 22 Žaloba o neplatnosť podaná proti začatiu konania podľa článku 102 ZFEÚ by však mohla viesť súd Únie k posudzovaniu otázok, ku ktorým ešte Komisia nemala príležitosť vysloviť sa, čo by tak mohlo mať za následok predbiehajúcu diskusiu o meritórnej stránke veci a miešanie jednotlivých fáz správneho a súdneho konania. Bola by teda nezlučiteľná so systémom rozdelenia právomocí medzi Komisiu a súdy Únie i so systémom prostriedkov nápravy, ktoré Zmluva stanovuje, ako aj s požiadavkami na riadny výkon spravodlivosti a riadny priebeh správneho konania Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, bod 20).
- 23 Z toho vyplýva, že podľa judikatúry taký akt, akým je napadnuté rozhodnutie, na základe ktorého Komisia začne konanie podľa článku 102 ZFEÚ, vyvoláva v zásade iba účinky vlastné procesnému aktu a s výnimkou procesného postavenia žalobkyň neovplyvňuje ich právne postavenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, bod 17, a uznesenie z 15. marca 2019, Silgan Closures a Silgan Holdings/Komisia, T-410/18, EU:T:2019:166, bod 19).
- 24 V prejednávanej veci však treba uviesť, že žalobkyňa spochybňuje len časť napadnutého rozhodnutia, ktorou Komisia vylučuje členský štát z geografického rozsahu konania, ktoré začala, a nie napadnuté rozhodnutie ako také. V dôsledku toho treba overiť, či sa vzhľadom na zásady pripomenuté v bodoch 17 až 23 vyššie táto časť napadnutého rozhodnutia tiež obmedzuje na vyvolanie účinkov vlastné procesnému aktu.
- 25 Podľa článku 2 ods. 1 nariadenia č. 773/2004 Komisia môže rozhodnúť o začatí konania s cieľom prijať rozhodnutie podľa kapitoly III nariadenia č. 1/2003 kedykoľvek, avšak najneskôr k dátumu, kedy vydá vyhlásenie o námietkach.

- 26 Akt, ktorým Komisia oznámi podniku svoju vôľu začať konanie s cieľom prijať jedno z rozhodnutí uvedených v kapitole III nariadenia č. 1/2003, musí teda jasne uvádzať údajné porušenia článkov 101 a 102 ZFEÚ, ktorých sa dopustil jeden alebo viaceré podniky počas jedného alebo viacerých období na jednom alebo viacerých tovarových trhoch a na jednom alebo viacerých geografických trhoch, ktorých sa tento akt týka (rozsudok z 25. februára 2021, Slovak Telekom, C-857/19, EU:C:2021:139, bod 29).
- 27 Z toho vyplýva, že v rozhodnutí Komisie prijatom na základe článku 2 ods. 1 nariadenia č. 773/2004 musia byť povinne uvedené viaceré údaje, vrátane jedného alebo viacerých geografických trhov, ktorých sa vyšetrovanie Komisie bude týkať. Vymedzenie tohto geografického rozsahu je teda len jedným z povinných prvkov rozhodnutia o začatí konania s cieľom prijať jedno z rozhodnutí uvedených v kapitole III nariadenia č. 1/2003.
- 28 V dôsledku toho sa Komisia tým, že v prejednávanej veci rozhodla o začatí konania s cieľom prijať jedno z rozhodnutí uvedených v kapitole III nariadenia č. 1/2003, ktorá sa netýka územia Talianska, obmedzila na vymedzenie geografického rozsahu uvedeného konania tak, ako sa to vyžaduje v prípade rozhodnutia prijatého na základe článku 2 ods. 1 nariadenia č. 773/2004.
- 29 Amazon však uvádza, že niektoré procesné rozhodnutia môžu vyvolávať záväzné a konečné právne účinky v zmysle článku 263 ZFEÚ, ako ho vykladá judikatúra.
- 30 Na jednej strane ide o rozhodnutia, ktoré sú súčasťou štádií prebiehajúceho správneho konania, pričom sa neobmedzujú na vytvorenie podmienok pre jeho ďalší priebeh, ale majú účinky presahujúce procesný rámec a menia práva a povinnosti dotknutých osôb z hmotnoprávneho hľadiska. Na druhej strane určité procesné rozhodnutia možno napadnúť z dôvodu, že zasahujú do procesných práv (pozri rozsudok z 15. januára 2003, Philip Morris International/Komisia, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 a T-272/01, EU:T:2003:6, body 96, 97 a 99 a citovanú judikatúru).
- 31 V prejednávanej veci však vylúčenie Talianska z geografického rozsahu konania začatého Komisiou v nadväznosti na prijatie napadnutého rozhodnutia nemení práva a povinnosti spoločnosti Amazon z hmotnoprávneho hľadiska, ani nezasahuje do jej procesných práv.
- 32 Na jednej strane totiž toto vymedzenie geografického rozsahu vyšetrovania začatého Komisiou má za cieľ pripraviť konečné rozhodnutie a v tejto súvislosti sa môže vyvíjať, keďže Komisia môže počas správneho konania zmeniť geografický rozsah svojho vyšetrovania tak, že ho rozšíri alebo ho zúži, aby ho prípadne prispôbila skutočnostiam, ktoré by mohla odhaliť.
- 33 Komisia rozhodne s konečnou platnosťou o geografickom rozsahu údajného porušenia až vtedy, keď voči spoločnosti Amazon prijme konečné rozhodnutie týkajúce sa údajného porušenia článku 102 ZFEÚ a ukončí predmetné konanie.
- 34 Na druhej strane Komisia tým, že v napadnutom rozhodnutí rozhodla, že geografický trh, ktorého sa malo týkať jej vyšetrovanie, zahŕňa celý EHP s vylúčením Talianska, využila svoju diskrečnú právomoc na účely vymedzenia geografického rozsahu svojho vyšetrovania, čo znamenalo vytvoriť zoznam štátov, v ktorom sa Taliansko nenachádza. V dôsledku toho je toto vylúčenie Talianska z rozsahu vyšetrovania začatého Komisiou čisto procesným dôsledkom vyplývajúcim zo začatia tohto vyšetrovania, takže nemôže zmeniť napadnuté rozhodnutie na akt zasahujúci do právneho postavenia spoločnosti Amazon, a teda na napadnuteľný akt.

- 35 Rovnaký záver treba vyvodíť aj v prípade tvrdení spoločnosti Amazon, podľa ktorých by jej napadnuté rozhodnutie ukladalo povinnosť brániť sa proti dvom rôznym orgánom, talianskemu orgánu hospodárskej súťaže a Komisii, pri dodržaní procesných pravidiel, záruk a vo všeobecnosti rôznych systémov, a ďalej by mohlo viesť k odlišnému uplatňovaniu práva hospodárskej súťaže Únie, ako aj k uloženiu rozdielnych sankcií, ktoré by mohli ohroziť jednotný európsky prístup k jej činnostiam.
- 36 Na jednej strane totiž okolnosť, že Amazon sa musí brániť pred dvomi odlišnými orgánmi, nemá účinky prekračujúce procesný rámec, a teda nezasahuje do jej právneho postavenia, podobne ako bolo rozhodnuté, pokiaľ ide o pravidlá týkajúce sa premlčania (pozri v tomto zmysle uznesenie z 15. marca 2019, *Silgan Closures a Silgan Holdings/Komisia*, T-410/18, EU:T:2019:166, bod 26). Na druhej strane riziko nekoherentných rozhodnutí alebo odlišných sankcií, ktoré prípadne uložili tak taliansky orgán hospodárskej súťaže, ako aj Komisia, nie je dôsledkom napadnutého rozhodnutia, ale je dôsledkom týchto správnych konaní alebo následných konečných rozhodnutí. Ako bolo uvedené v bode 19 vyššie, až po skončení konaní začatých Komisiou a talianskym orgánom hospodárskej súťaže sa Amazon môže dovolávať prípadných protiprávností týchto konaní alebo rozhodnutí prijatých po ich ukončení na podporu žaloby smerujúcej proti konečnému aktu.
- 37 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že rozhodnutie o začatí konania v zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia č. 773/2004 nezbavuje jeho adresátov ich procesných práv. Naopak, toto konanie bolo upravené práve tak, aby umožnilo dotknutým podnikom vyjadriť sa a poskytnúť Komisii čo najúplnejšie informácie predtým, než prijme rozhodnutie zasahujúce do ich záujmov (uznesenie z 29. januára 2020, *Silgan Closures a Silgan Holdings/Komisia*, C-418/19 P, neuvyverejnené, EU:C:2020:43, bod 48). Jeho cieľom je teda vytvoriť v ich prospech procesné záruky a, ako vyplýva z odôvodnenia 32 nariadenia č. 1/2003 a z článku 10 nariadenia č. 773/2004, zakotviť právo podnikov byť vypočuté Komisiou.
- 38 Z toho vyplýva, že rozhodnutie vylúčiť Taliansko z rozsahu konania začatého Komisiou po prijatí napadnutého rozhodnutia má len účinky, ktoré sú vlastné procesnému aktu, a okrem procesného postavenia nezasahuje do právneho postavenia spoločnosti Amazon.
- 39 Tento záver nemôžu spochybniť tvrdenia spoločnosti Amazon, podľa ktorých napadnuté rozhodnutie, aj keď má procesnú povahu, vyvoláva právne a záväzné účinky, keďže vylúčenie talianskeho územia z jeho pôsobnosti by Amazon zbavilo ochrany pred súbežnými konaniami podľa článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003.
- 40 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že pokiaľ Komisia podľa článku 11 ods. 6 prvej vety nariadenia č. 1/2003 začne konanie proti jednému alebo viacerým podnikom z dôvodu údajného porušenia článkov 101 alebo 102 ZFEÚ, orgány hospodárskej súťaže členských štátov strácajú svoju právomoc stíhať tie isté podniky za tie isté údajne protisúťažné správania, ku ktorým došlo na tom istom alebo tých istých tovarových a geografických trhoch počas toho istého alebo tých istých období (rozsudok z 25. februára 2021, *Slovak Telekom*, C-857/19, EU:C:2021:139, bod 30).
- 41 Zbavenie právomoci vnútroštátnych orgánov je odôvodnené cieľom sledovaným nariadením č. 1/2003, ktorým je zabezpečiť účinné uplatňovanie pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže tým, že oprávňuje orgány hospodárskej súťaže členských štátov na uplatňovanie tohto práva súbežne s Komisiou. Okrem toho súbežné uplatňovanie uvedených pravidiel sa nemôže uskutočniť na úkor podnikov. Zbavenie právomoci vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže

totiž umožňuje chrániť podniky pred súbežným stíhaním zo strany týchto orgánov a Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Slovak Telekom, C-857/19, EU:C:2021:139, bod 32 a citovanú judikatúru).

- 42 Okrem toho podľa článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ak orgány hospodárskej súťaže členských štátov rozhodujú o dohodách, rozhodnutiach alebo postupoch podľa článkov 101 alebo 102 ZFEÚ, ktoré sú už predmetom rozhodnutia Komisie, nemôžu prijať rozhodnutia, ktoré by boli v rozpore s rozhodnutím prijatým Komisiou.
- 43 Ochrana upravená v článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 sa týka prípadu dvoch súbežných konaní, keď Komisia rozhodne o začatí vyšetrovania, a nie prípadu žiadosti o začatie konania na konkrétnom trhu na účely získania tejto ochrany.
- 44 V každom prípade z judikatúry citovanej v bode 41 vyššie vyplýva, že cieľom sledovaným článkom 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003, ktorý stanovuje procesné pravidlo (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. februára 2012, Toshiba Corporation a i., C-17/10, EU:C:2012:72, bod 70), je chrániť podniky pred súbežným stíhaním zo strany vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže a Komisie tým, že sa prvým uvedeným orgánom odníme ich právomoc uplatňovať články 101 a 102 ZFEÚ vo vzťahu ku skutkom, ktoré sú predmetom konania začatého Komisiou. Článok 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 týmto chráni podniky pred súbežným stíhaním zo strany týchto rôznych orgánov (pozri v tomto zmysle uznesenie z 15. marca 2019, Silgan Closures a Silgan Holdings/Komisia, T-410/18, EU:T:2019:166, bod 20 a citovanú judikatúru).
- 45 Táto ochrana pred súbežnými stíhaniami, ktoré stanovuje judikatúra, však nezakladá nijaké právo v prospech podniku na to, aby sa vecou v plnom rozsahu zaoberala Komisia. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článkov 4 a 5 nariadenia č. 1/2003 Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov majú súbežné právomoci na uplatnenie článkov 101 a 102 ZFEÚ a že štruktúra nariadenia č. 1/2003 spočíva v úzkej spolupráci medzi týmito orgánmi a Komisiou (pozri rozsudok zo 17. decembra 2014, Si.mobil/Komisia, T-201/11, EU:T:2014:1096, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 46 Ani nariadenie č. 1/2003, ani oznámenie Komisie o spolupráci v rámci siete orgánov hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ C 101, 2004, s. 43) však nestanovujú pravidlo rozdelenia právomocí medzi Komisiu a orgány hospodárskej súťaže členských štátov.
- 47 V tejto súvislosti Všeobecný súd už rozhodol, že sa nemožno domnievať, že článok 13 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, ktorý umožňuje orgánu hospodárskej súťaže pozastaviť alebo uzavrieť prípad z dôvodu, že iný orgán rieši alebo riešil tú istú vec, a odôvodnenie 18, z ktorého vyplýva, že „cieľom [je], aby sa každým prípadom zaoberal len jediný orgán“, stanovujú kritérium pridelovania alebo rozdelenia vecí alebo právomocí medzi Komisiu a jeden alebo prípadne viaceré vnútroštátne orgány dotknuté v danej veci (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. decembra 2014, Si.mobil/Komisia, T-201/11, EU:T:2014:1096, bod 38).
- 48 Okrem toho, pokiaľ ide o oznámenie Komisie o spolupráci v rámci siete orgánov hospodárskej súťaže, jeho bod 4 spresňuje, že konzultácie a výmeny informácií v rámci siete sú vecou medzi orgánmi konajúcimi vo verejnom záujme, a v jeho bode 31 sa ďalej uvádza, že toto oznámenie nepriznáva dotknutým podnikom individuálne právo, aby ich vec posudzoval daný orgán. Všeobecnejšie ani nariadenie č. 1/2003, ani uvedené oznámenie nezakladá práva alebo nevytvára

očakávania pre podnik, pokiaľ ide o posudzovanie jeho veci daným orgánom hospodárskej súťaže (pozri rozsudok zo 17. decembra 2014, Si.mobil/Komisia, T-201/11, EU:T:2014:1096, bod 39 a citovanú judikatúru).

- 49 Z toho vyplýva, že Amazon nie je oprávnená tvrdiť, že bola spochybnenou časťou napadnutého rozhodnutia zbavená ochrany stanovenej v článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003, keďže tento ochranný účinok neznamená, že by Komisia bola povinná začať konanie s cieľom zbaviť vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže ich právomoci uplatňovať články 101 a 102 ZFEÚ.
- 50 Okrem toho, aj keby taliansky orgán hospodárskej súťaže v rozpore s ochranou pred súbežnými konaniami podľa článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 viedol konanie týkajúce sa toho istého geografického rozsahu a tých istých údajných porušení pravidiel hospodárskej súťaže, aké začala Komisia, Amazon by stále mohla túto okolnosť napadnúť na vnútroštátnych súdoch, pričom by sa odvolávala najmä na nedostatok právomoci uvedeného orgánu. Aj za predpokladu, že by k nezrovnalostiam došlo počas konania vedeného Komisiou, tieto nezrovnalosti by prípadne mohli byť spochybnené v rámci žaloby smerujúcej proti konečnému rozhodnutiu Komisie.
- 51 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že spochybnená časť napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom vylučuje Taliansko z územnej pôsobnosti vyšetrovania, predstavuje prípravný akt, ktorý nemá právne účinky voči spoločnosti Amazon v zmysle článku 263 ZFEÚ, takže námietke neprípustnosti vznesenej Komisiou treba vyhovieť, a preto treba žalobu zamietnuť ako neprípustnú bez toho, aby sa museli preskúmať ďalšie dva dôvody neprípustnosti vznesené Komisiou.
- 52 Podľa článku 144 ods. 3 rokovacieho poriadku, ak žalovaný podal námietku neprípustnosti alebo nepríslušnosti podľa článku 130 ods. 1 rokovacieho poriadku, o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania sa rozhodne až po jej zamietnutí alebo spojení na spoločné konanie o veci samej. Keďže v prejednávanej veci bola žaloba zamietnutá ako neprípustná v celom rozsahu, nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania uvedených v bodoch 9 a 10 vyššie.

O trovách

- 53 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené uložiť im povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Komisie.
- 54 Okrem toho na základe článku 144 ods. 10 rokovacieho poriadku v prípade, ak tak ako v prejednávanej veci hlavné konanie skončí predtým, ako sa rozhodne o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania, tento navrhovateľ a hlavní účastníci konania znášajú vlastné trovy konania spojené s návrhom na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Vzhľadom na to, že návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania neboli oznámené žalobkyniam ani Komisii, a teda im nemohli vzniknúť trovy konania, je potrebné domnievať sa, že Talianska republika, Úrad na ochranu hospodárskej súťaže a trhu, Obchodná komora Spojených štátov amerických a Computer & Communications Industry Association znášajú v tejto súvislosti svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Konanie o návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré podali Talianska republika, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Úrad na ochranu hospodárskej súťaže a trhu, Taliansko), Chamber of Commerce of the United States of America (Obchodná komora Spojených štátov amerických) a Computer & Communications Industry Association, sa zastavuje.**
- 3. Amazon.com, Inc., Amazon Services Europe Sàrl, Amazon EU Sàrl a Amazon Europe Core Sàrl znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**
- 4. Talianska republika, Úrad na ochranu hospodárskej súťaže a trhu, Obchodná komora Spojených štátov amerických a Computer & Communications Industry Association znášajú svoje vlastné trovy konania spojené s návrhmi na vstup vedľajšieho účastníka do konania.**

V Luxemburgu 14. októbra 2021

Tajomník
E. Coulon

Predseda
H. Kanninen